

Medlem ogsaa ønsket, at den gamle og hidtil gjældende Regel for den Slags Vandløb, der her er omtalt, skulde blive opretholdt i Loven, idet muligvis Beføstningen ved Tilveiebringelsen af Regulativterne derved kunde blive fordelt paa Interessenterne, men at man iøvrigt skulde holde sig til Bredeierne. Det forekommer mig, at jo større Fordringer man stiller til Vands Afledning, jo mere man søger at udville det hele Forhold, jo strengere Regler man fastsætter i saa Henseende i Agerbrugets Interesse, og jo mere befoftelige de paagjældende Arbejder til Tilveiebringelsen af Regulering og Vedligeholdelsen af Maderer som Følge deraf blive, desto mere fuldtændig ubilligt bliver det at lade Bredeierne alene bære Byrden, idet de ofte ikke have saa stor Interesse i Vandløbets Regulering som de ovenfor liggende Eiendomsbesiddere. Ja, Bredeierne have stundom slet ingen Interesse af Reguleringen; man har endog Exempler paa, at de have haft Skade deraf, og alligevel blive de tvungne til at deltage i Vedligeholdelsen. Jeg kjender ikke saa Tilfælde, hvor en stærk Regulering af et Vandløb har været til betydelig Skade for de Strækninger, som grændse umiddelbart op til Vandløbet, medens længere tilbageliggende Eiendomme have haft stor Fordel af, at de paa en mere fuldkommen Maade bleve af med det skadelige Vand. Men i saadanne Tilfælde at træffe en Bestemmelse om, at de, der have Skade af Anlægget, skulde betale det, medens de, der have Fordel deraf, ikke skulde deltage i Omkostningerne, forekommer mig ikke rigtigt, og jeg synes, at det ikke kan være urigtigt eller uhenfignæsigtig at træffe Foranstaltninger til Forandring af de Regler, som i saa Henseende have bestaaet tidligere. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, saa vidt jeg erindrer i Sammenhæng dermed, udtalte, at det ikke var nogen Retssgrundsaetning i vor Lovgivning, at, naar Enkeltmand træffer Foranstaltninger til Forbedring af sin Eiendom, Andre saa kunne forpligtes til at deltage i Beføstningen af Hensyn til, at ogsaa de have haft Nytte af Foranstaltningen, saa rammer dette ikke det foreliggende Tilfælde. Medens Reglen er utvivlsom, naar man frivillig foretager Noget ved sin Eiendom, som kan være nyttigt eller behageligt for Andre, saa kan denne Regel jo ikke finde Anvendelse her, hvor der ikke er Tale om Frivillighed. I de Tilfælde, som jeg har nævnt, hvor den vedkommende Eier endog har Skade af Foranstaltningen, vil det være saa langt fra, at han frivillig gaar med til Arbejdet, at det endog maa antages at blive foretaget imod hans Ønske, saa at den i og for sig rigtige Retregel, som det ærede Medlem nævnte, ikke kan finde Anvendelse paa det Tilfælde, hvor Foranstaltningen ikke sker efter den Paagjældendes Initiativ, men tvungent. Der blev jo gjort forskellige andre Bemærkninger med Hensyn til Lovens Indhold i sine Enkeltheder, men jeg tror

ikke, det er fornødent at komme ind derpaa ved Sagens 1ste Behandling. Jeg skal kun omtale et enkelt Forhold, som blev nævnt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), og det er Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af Udskylning. Jeg skal med Hensyn her til kun sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er meget tvivlsomt, hvorvidt denne Methode egentlig er hensigtsmæssig eller tilraadelig. Jeg vil dog bemærke, at Lovens Bestemmelse i saa Henseende ogsaa er, at det kun ganske undtagelsesvis skal ske. Som sagt, jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er et meget betænkeligt Middel, at det er meget uvist, om, naar man slipper Naturkræfterne løs, de da ville rette sig efter den Hensigt, man har havt med dem, om de ville tage den Vej, som man ønsker, og om man ikke bagefter faar et Arbejde, som er meget vanskeliggere at udføre, end hvis man fra første Færd havde paataget sig at bortkaste Sandet med Heste og Bøge eller andre Redskaber. Jeg vil ogsaa sige med det ærede Medlem, at jeg er i Tvivl, om ikke Vandet kan ende paa et saadant Sted, hvor det vil gjøre større Skade, end om man ikke havde anvendt Udskylningsmethoden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at, naar der paa det omtalte Sted ikke er Noget tilbage af Høet, har det mindre sin Grund i, at Vandet i Kringkjøbing Fjord staar høit, end i, at Skjern Na paa den sidste Mil af sit Løb er i en utilfredsstillende Tilstand. Jeg tør imidlertid ikke sige noget Bestemt derom, da jeg ikke er saa bekendt dermed, at jeg er vis paa, at dette Forhold er Skyld deri. Om det Sand, man har udfyllet til Forbedring af Engstrækningerne, er bortført af Vandet i Skjernaen, tør jeg ikke sige, men usandsynligt er det ikke. Derimod tror jeg ikke, at det forholder sig, som det ærede Medlem sagde, at Flytningen af Udløbet af Kringkjøbing Fjord Syd paa skulde staa i Forbindelse med dette Forhold. Det er et Fænomen, som er iagttaget i lang Tid, længe før end der var tænkt paa Udskylninger af Sand.

Jeg har selvfølgelig med Interesse hørt den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet i dette Thing, og det har givet mig det Haab, at den vil blive undergivet en virkelig og frugtbringende Drøftelse. Jeg skal med Glæde bidrage, hvad jeg kan, til, at man kunde komme til et tilfredsstillende Resultat, og den Unerkjendelse, som man i det Hele har viist de gode Bestræbelser, der have gjort sig gjældende i denne Materie, ere mig en Borgen for, at man ogsaa med nogen Villighed vil søge at komme Ministeren imøde paa de Punkter, hvor han maatte have overveiede Betænkeligheder ved at gaa ind paa meget store Ændringer i Forslaget.

Snel: Det har glædet mig meget, at høre enkelte af den høitærede Ministers Udviklinger,